

Quisling-brevene: Flere og flere spørsmål krever nå et klart svar

M. Ulset
29/8-84

39 år etter Vidkun Quisling ble avrettet dukker store deler av hans meget omfattende personlige arkiv frem fra et loft på Bislet i Oslo.

Av Chr. Christensen

Her er det meget som lite synes å stemme.

En gutt, født i 1947 finner kartonger med dokumenter under en papirinnsamling en gang i 1950-årene. Det viste seg å være et stort antall brev adressert til Quisling og en rekke andre Quisling-dokumenter.

Guttens far hadde vært Grini-fange i okkupasjonsårene. «Jeg skal si fatter'n tente». Men faren døde og kartongene med sitt unike innhold ble satt på loftet.

Når døde finnerens far? Hvorfor vil finneren være anonym?

Gutten som fant Quisling-papirene er blitt mann. For et par år siden så han «Solkors-serien» i fjernsynet. Interessen medførte at han tok programmet opp på video, forteller han. Båndene spilte han om igjen i vår og traff derefter tilfeldigvis historikeren Hans Fredrik Dahl på gaten.

Gjøre penger

Han gjenkjente Dahl fra «I Solkorsets tegn» – tok

derefter kontakt med ham. Finneren visste ikke at Dahl er ansatt i Dagbladet. Han spurte Dahl om denne var interessert i saken.

Mannen som var i besittelse av kartongene med Quisling-dokumenter aktet å gjøre penger på sitt funn. Hvem vil kjøpe papirene?

Hvorfor gikk han til en historiker når han ville slå mynt? Hvorfor gikk han ikke til f.eks. VG eller «Vi Menn»? og hvorfor har han ventet i alle disse år?

Hvor oppbevarte Vidkun Quisling dette private arkiv? Ifølge Hans Fredrik Dahl inneholder kartongene også Quisling-slektens familiearkiv med aktstykker tilbake til 1700-tallet.

Forts. side 7.

Riksadvokat Bjørn Haug avventer begivenhetene.

Riksadvokaten: Nye møter i dag

Siden Fridtjof Feydt nå har meldt seg som advokat til «Tom» – finneren av Quisling dokumentene, tror vi på gode forhandlingsmuligheter.

Av Nina Haabeth

Det er regjeringsadvokat Bjørn Haug som opplyser dette på en pressekonferanse i går. – Siden vi nå har kontakt med advokaten til «Tom», mener vi det er store chanser for å oppnå en ordning alle parter ser seg fornøyde med. Det blir der-

for, for øyeblikket, ikke noe spørsmål om rettslig pågang for å bringe dokumentene i statens forvaring. Vi mener dokumentene er i trygge hender, sier Haug, uten at han vil røpe hvor eller hvem som har dem i sin oppbevaring.

Nytt møte

Haug kan fortelle at det allerede i dag er chance til et møte med Feydt. Feydt vil kontakte «Tom» i dag, og har lovet å ta kontakt med meg så fort som mulig, sier Haug.

Registrering

Det viktigste for oss i nærmeste fremtid vil være å få en oversikt over dokumentene, slik at vi kan identifisere dem og ta kopier av papirene. Etter hvert må vi så få avklart eieforholdet og hvordan papirene kunne forsvinne på denne måten, i så mange år.

Velferd

Det er helt klart at vi står overfor en verdifull samling, som kan kaste nytt lys over historien, sier Haug. Blant annet er det klart at de papirene Quisling selv efterlyste under rettssaken er blant samlingen

Quisling var «religiøs» i sin holdning til sine aner

Forts. fra side 1

Med Vikun Quislings nesten religiøse holdning til sine aner er det trolig at han oppbevarte dette klenodiet i sin residens Gimle på Bygdøy. Ja, ikke bare trolig, men nok helt sikkert. Han hevder det jo at Quislingslekten var en sidegren til den ungarnle norske kongegætt, mens den i realiteten stammet fra Kvislemark i Nord-Sjælland.

Men hvis han hadde sitt privatarkiv på Gimle, hvorfor ble det da ikke beslaglagt av politiet i 1945?

Ministerpresidenten trodde jo han ville bli behandlet som statsoverhode og regnet ikke med ransaking og beslag. Hadde arkivet vært på Bygdøy, ville det blitt funnet. Da står vi overfor to muligheter:

1: Dokumentene kan være funnet i maldagene 1945. Stappet i kartonger – og så kommet på avveie. Det er lite sannsynlig, trenede politifolk var satt på saken.

2: Vidkun Quisling kan tross alt ha følt at akkurat dette privatarkiv burde sikres da han forsto hvor det bar. I så fall vil han ha overlatt dokumentene til et menneske han nærret den største tillit til, og at denne person gjemte papirene så skjødesløst at de få år etter ble gjenstand for loftsrydding. Når man aner den Quislingkultur som fant sted, i hvert fall helt opp til Maria Quisling døde (1980), kan man vanskelig forestille seg skjødesløshet hos noen av hans pro-selytter. Nærliggende er det å anta at dokumentalsamlingen ville vært bragt til «Quisling-museet» i Erling Skjalgssonsgt.

Noe annet som er vanskelig å få til å stemme, er at ikke Maria Quisling skulle ha aksjonert hvis Quislingslektens familiearkiv var blitt borte for henne. Hun var ypperstepinne i en tilbedelse. Hun hadde aldri funnet seg i at hennes førers private arkiv var på vidvake hos «venner» eller «frender». Derfor: Enten har hun oversett at slektsklenodiet var borte, eller så var det i hennes besittelse da døden innhentet henne.

Kj ba on ko ha try fin dri Oil spi Op. ker situ og innl - og l

Ha Berg vil fi dalei føre i keba Egne

Hes

Oslo hengt Vest Oslo på p stety

Mjø

Hamz vil ik ny Mj ordfø